

nerne, og justitsministeren får bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser, hvorefter loven også skal gælde for andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige.

Der tillægges endvidere justitsministeren en bemyndigelse til at bestemme, at også andre ydelser end sådanne, der opkræves eller inddrives af kommunerne og toldvæsenet, skal kunne inddrives af pantefogederne eller toldfogederne.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 598 om, at der først kan foretages udpantning, når dommeren ved kendelse har autoriseret fordringen til udpantning, ophæves for så vidt angår ydelser, der omfattes af den nye lov.

Justitsministeren får adgang til at bestemme, at udpantning kan foretages uden forudgående forkyndelse eller bekendtgørelse, såfremt skyldneren på anden måde er gjort bekendt med, at der vil blive foretaget udpantning.

Der bliver mulighed for at begynde udpantningsforretningen i den retskreds, sognefogeddistrikt, kommune eller tolddistrikt, hvor skyldneren driver erhvervsmæssig virksomhed, og pantefogederne og toldfogederne får adgang til at fortsætte en udpantningsforretning uden for vedkommende kommune eller tolddistrikt.

Bestemmelserne i inddrivelseslovens §§ 4, 6 og 7, stk. 2, er ikke medtaget i lovforslaget. Bestemmelsen i § 4 om restancelisternes fremsendelse til den myndighed, der skal foretage udpantning, og om fremsendelse af udpantningsbegøring i tilfælde, hvor udpantning skal foretages i en fremmed retskreds, må anses for overflødige.

Ifølge § 6 skal fogeden for så vidt angår skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, efter begæring fra kommunalbestyrelsen besørge realisation af det udpantede. Bestemmelsen kan ikke mere anses for påkrævet. Retsstillingen vil herefter være, at kommunen med hensyn til løse fremsender udskrift af udpantningsforretningen til fogeden til henvisning til auktionsleder. For så vidt angår fast ejendom og registreret skib eller fly må kommunen indgive begæring til fogeden om tvangsauktion efter de almindelige regler i retsplejelovens kapitel 51.

Ifølge § 7, stk. 2, vedvarer udpantningsretten for de i lovens § 2 omhandlede skatter m. v. indtil 2 år efter, at fordringen er forfalden til betaling. Ophævelsen af denne bestemmelse har sammenhæng med ændringen af retsplejelovens § 597, jfr. forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje (Ophævelse af udpantningsfristen). Ophævelse af fristerne i inddrivelseslovens § 7, stk. 2, og i retsplejelovens § 597 får betydning for alle skatter m. v., med hen-

syn til hvilke udpantningsfristen ikke er udløbet før lovens ikrafttræden den 1. februar 1970. For disse skatter m. v. vil der således kunne foretages udpantning, indtil kravet forældes efter de almindelige forældelsesregler.

Der har ved forslagens udarbejdelse foreligget udtalelser fra præsidenten for østre landsret, præsidenten for vestre landsret, præsidenten for Københavns byret, præsidenten for Århus by- og herredsret, indenrigsministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter, skattedepartementet, kildeskattedirektoratet, Den danske Dommerforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Den danske købstadsforening, De samvirkende kommunalforeninger i Danmark, Foreningen bymæssige kommuner, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Foreningen af pantefogeder i Danmark og advokatrådet.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre forøgede udgifter for det offentlige.

I bilag til lovforslaget er den gældende lov og lovforslaget optaget som paralleltekster.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I modsætning til den gældende lov indeholder forslaget i § 1, stk. 1, en angivelse af lovens område. Loven gælder herefter for udpantning for skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af amtstuerne (amtsskatteinspektorerne, jfr. lov nr. 204 af 3. juni 1967 om amtsskatteråd og amtsskatteinspektorer), toldvæsenet eller kommunerne. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er der tale om en udvidelse af lovens område.

Udvidelsen vil især få betydning med hensyn til bøder, der pålægges af eller vedtages over for skattemyndighederne og toldvæsenet med hjemmel i skatte- og afgiftslovgivningen. Udpantning for bøder, der ikke betales rettidigt, foretages i dag af fogeden. I sager, hvor der idømmes bøde, vil der normalt tillige være et krav på efterbetaling af skat eller afgift, der i mangel af frivillig betaling skal inddrives af pantefogederne eller — efter 1. januar 1970 — toldfogederne. Det vil medføre en forenkling, hvis både bøden og efterbetalingen kan inddrives af pantefogeden eller toldfogeden.

Reglens anvendelse er imidlertid ikke begrænset til bøder, der pålægges i forbindelse med efterbetalingskrav. Også tvangsbøder, der pålægges administrativt, f. eks. i forbindelse med manglende selvangivelse eller ikke indsendte lønningslister, er omfattet af loven.

Bøder, der pålægges ved dom eller vedtages i hen-